

विपाचयेत् । दत्त्वा गुडस्तुलामेकां लेहीभूतं ससुदरेत् ।
मासिकं पिप्पलीतैलं मारुतकञ्च दापयेत् । गुडवं गुडव-
न्नात्र त्वगेलाभिरिचनथा । अर्थःकाससुदावर्षं पाण्डुत्वं
शोथमेव च । नाशयेद्द्विषादस्य गुडभक्ष्मातकः स्मृतः ।

गुडभा स्त्री गुड इव भात भा-क । यावनालशर्करायाम् ।
राजनिः । [(कनूकानटे । शब्द-च० ।

गुडमूल पु० गुड इव मधुरं मूलमस्य । कुड्मरिपशाके
गुडल न० गुडं कारुण्यतया लाति ला-क । १गुड्यां
मदिरायां शब्द-च० । २गुडोत्पत्ते त्रि० ।

गुडवीज पु० गुड इव मधुरं बीजमस्य । १मसूरे राजनि० ।
गुडशर्करा स्त्री गुडजाता शर्करा । गुडजातशर्करायाम्
त्रिका० ।

गुडशिशु पु० गुड इव मधुरः शिशुः । रक्तशोभाञ्जने शब्द-च०
गुडा स्त्री गु-ड किञ्च । १कुड्डीदणे श्वटिकायां गुटिकायां
मेदि० । २उशीर्यां राजनि० ।

गुडाका स्त्री गुडि नेदने वा० व्याकनू उपघातोपच ।
१आलस्ये २निद्रायाश्च ।

गुडाकेश पु० गुडा कुड्डीव केशा यस्य उज्ज्व० गुडाकाया
निश्याया आलस्यस्य वा रेशः । २गुडावत्केशयुक्ते
कर्जुने । “गुडाकेशः कर्जुनः” उज्ज्वल० । २जिता-
लस्ये “एवमुक्त्वा कृषीकेशं गुडाकेशः परन्तपः”
गीता । “गुडाकेशो जितालस्यः” मधुसूदनः शब्दे
जटा० ।

गुडाचल पु० दानार्थं कल्पिते गुडनिर्मिते मेरुरूपे पर्वते
“प्रथमो धान्यशैलः स्यात् द्वितीयो लवणाचलः ।
गुडाचलस्तृतीयस्तु” पद्मपु० दश मेरुस्तौ । गुड-
पर्वतादयोऽप्यत्र । तद्विधिः हेमा० दा० ब्रह्मपु० ।

“पुलस्त्य उवाच । “अथातः संप्रवक्ष्यामि गुडपर्वतसु-
त्तमम् । यत्प्रदानाक्षरः स्वर्गमाप्नोति सुरपूजितम् ।
उत्तमो दशभिर्भारैर्मध्यमः पञ्चभिर्मतः । त्रिभिर्भारैः
कनिष्ठः स्यात्तद्वैनाल्यपित्तयान्” । भारः, परिभाषाय
व्याख्यातः । “तद्वदामन्त्रं पूजाहैमदृक्चतुर्धनम् ।
विष्कम्भपर्वतांस्तद्वत् सरांसि वनदेवताः । होमं जागरणं
तद्वत्तुल्यपादाधिवासनम् । धान्यपर्वतवत् कुड्याद्वनं म-
न्त्रसुदीरयेत् । यथा देवेषु विश्वात्मा प्रयरोऽयं जनादनः ।
नामनेदस्तु वेदानां महदेवस्तु योगिनाम् । गणवः स-
र्वमन्त्राणां भारीणां पार्वती यथा । तथा रसानां
प्रवरः सदैवसुरसो मतः । मम तस्यात् परां लक्ष्मीं

ददस्व गुडपर्वत ! । यस्मात् सौभाग्यदायिण्या भ्राता त्वं
गुडपर्वत ! । निवासयापि पार्यत्यास्तस्यान्नां पार्श्वे
सर्वदा । अनेन विधिना यस्तु दद्यात् गुडमयं गिरिम् ।
पूज्यमानः स गन्धर्वगैरीलोके महीयते । पुनः कल्प-
यतान्ते तु सप्रदीपाधिपो भवेत् । आयुरारोग्यसम्पन्नः
शत्रुभिश्चापराजितः” इति पद्मपुराणोक्तो गुडपर्वत दान-
विधिः । “श्रीभगवानुवाच । अतः परं प्रवक्ष्यामि
गुडपर्वतसुत्तमम् । सर्वपापहरं पुण्यं । सौभाग्यजननं
परम् । एष्टिदं शान्तिदञ्चैव सुखदं दिव्यभोगदम् । भा-
रैस्तं दशभिः कुर्याद्यथाशक्तापि वा भवेत् । पूर्ववत्
मण्डपं कृत्वा सर्वोपकरणानि च” । पूर्ववदिति, ब्रह्माण्ड-
पुराणोक्तधान्यपर्वतवदित्यर्थः । लोकपालसमीपे तं तथा
काञ्चनशृङ्गिणम् । सक्ताफलविचित्राङ्गं वस्त्राढ्यं त्रिवि-
धम् । प्रवालकलतोमेतं इक्षुखण्डोपवेशुकम् । नितम्बं
राजतन्त्रस्य मेखलाकारसंस्कृतम् । कुर्यात्ताम्रमयं स्तम्भं
नागाघातविभूषितम् । कृत्वा तमीदृशं शैलं सर्वधान्यस-
माहतम् । सर्वोपधिसमीपे तं सशृङ्गं समहाडुकम् ।
कल्पयित्वा विधानेन सवितानं विचक्षणैः । कुण्डमेक
ततः कृत्वा चतुःकोणं खलङ्कृतम् । नियोज्यास्तत्र वि-
द्वांसो ब्राह्मणाः संसितवृद्धाः । पञ्चमो गुरुरतोक्तज्ञान्
सर्वान् पूजयेत्ततः । पूजितास्ते यथाग्रायं होमं कुर्या-
रतन्द्रिताः । लोकपालान् पहांस्यैव ब्रह्मादींश्च विधा-
नतः । खलिङ्गोक्तैश्च मन्त्रैश्च होमयेदुर्ध्वोत्तमाः ।
महाव्याहृतिभिश्चैव अयुतं तत्र होमयेत् । आचार्यः-
सह विप्रैस्तैर्भोजनेन सुखमहितः । ब्रह्मघोषरतकृष्णिन्
कारयित्वा महोत्सवम् । एवं विधिं तदा कृत्वा पूर्वद्युः
अद्वयान्वितः । दद्यात्तं माघमासस्य तृतीयायां विशेषतः ।
चैत्रस्य वा विधानेन तृतीयायां प्रदापयेत् । कल्पे क्वपि
च कालेषु महृणादिषु कारयेत् । त्वं रसानां वरो नित्यं
देवानाञ्च सदा प्रियः । सुखं प्रयच्छ मे नित्यं नमस्ते
पर्वतोत्तम ! । यावद्गुः सागरा नद्यो याङ्गङ्गाकृतारकाः ।
तावन्मे त्वं सुखं यच्छ सौभाग्यमनुत्तमं तथा । एवं सं-
पूजयित्वा तं ब्राह्मणानां निवेदयेत् । आचार्ये पूजयेत-
पाश्चाद्दीनान्यनुकपणानपि । विशुद्धं ब्राह्मणाणांस्तु
कृत्वा चैव प्रदक्षिणम् । तस्मिन् दिने च भोक्तव्यं मधुरं
क्षारवर्जितम् । अन्नग्लानेपनञ्चैव कृतकानि भक्ष्यकरः ।
तस्मादेवमिदं दानं फलसुखमभिष्कृतम् । गतिञ्च शास्त्रं
लोके सौभाग्यं रूपमेव च । अनेन विधिना चैव दत्तम्